



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyně Mgr. Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **B. Š.,**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí,**
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/182230-911,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 10. 2022, č. j. MPSV-2022/182230-911, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah napadeného rozhodnutí

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu (dále jen „úřad práce“) ze dne 20. 7. 2022, č. j. 974970/22/AB (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým byla žalobci podle § 24 odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění účinném do 30. 11. 2022 (dále jen „zákon o státní

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

sociální podpoře“) nepřiznána dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení od 1. 11. 2021.

2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že žalobce uplatnil dne 17. 1. 2022 žádost o dávku příspěvek na bydlení od 1. 11. 2021. K žádosti mimo jiné doložil novou nájemní smlouvu k bytu na adrese X. Úřad práce od příslušného stavebního úřadu zjistil, že nemovitost, která se na této adrese nachází, je podsklepený rodinný dům s garáží, dvěma nadzemními podlažími a užitným podkrovím. Nemovitost byla zkolaudovaná jako jedna bytová jednotka. Změna počtu bytových jednotek není evidována. Žalovaný uvedl, že podmínkou pro přiznání nároku na dávku je, že byt splňuje definici bytu uvedenou v zákoně o státní sociální podpoře. Bytem se pro účely příspěvku na bydlení rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce sice obývá byt, ale nemovitost byla zkolaudována jako jedna bytová jednotka, ačkoliv pronajímatel pronajímá byty v rodinám domě. Žalobce proto nesplňuje podmínky pro přiznání dávky příspěvek na bydlení. Žalovaný doplnil, že rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2022 se týká žádosti o příspěvek na bydlení od 1. 7. 2021 vedené pod sp. zn. 86061-21-AB podané dne 30. 7. 2021. Z tohoto důvodu se k požadavku žalobce, aby bylo dle tohoto rozhodnutí postupováno, nepřihlíží.

Obsah podání účastníků

3. Žalobce v žalobě namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/55718-911, pravomocně zastavil řízení o odnětí dávky příspěvek na bydlení. Rozhodnutí se týkalo žádosti ze dne 30. 7. 2021. Jelikož tato žádost platila jeden rok, žalobci dávka stále náležela. Nebylo proto možné napadeným rozhodnutím rozhodnout o tom, že se dávka nepřiznává. Žalobce nesouhlasí s žalovaným, že k rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 nelze přihlížet. Napadeným rozhodnutím se rozhodovalo o věci již rozhodnuté. Žalobce dále uvedl, že v listopadu 2021 změnil bydliště, a tuto změnu řádně nahlásil. Již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí namítal, že dokumenty, které v lednu 2022 předložil úřadu práce na kontaktním pracovišti, nebyly novou žádostí o dávku příspěvek na bydlení. Jednalo se o doložení nákladů a příjmů za 4. čtvrtletí 2021. Nová žádost byla vyplněna na pokyn úřední osoby paní K., která tvrdila, že dokumenty k příspěvku na bydlení žalobce nejsou k nalezení. Dle žalobce se nejednalo o novou žádost.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil a navrhl její zamítnutí. Ve vyjádření uvedl, že podle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře se bytem pro účely tohoto zákona rozumí soubor místností nebo samostatná obytná místnost, které svým stavebně technickým uspořádáním a vybavením splňují požadavky na trvalé bydlení a jsou k tomuto účelu užívání určeny podle stavebního zákona nebo jsou zkolaudovány jako byt. Kontrolou v katastru nemovitostí bylo zjištěno, že se jedná o rodinný dům s jednou bytovou jednotkou. Stavební úřad na dotaz úřadu práce uvedl, že nemovitost na předmětné adrese byla zkolaudována jako jedna bytová jednotka. Z tohoto důvodu nemohla být dávka přiznána.
5. Žalobce v replice uvedl, že vyjádření žalovaného neobsahuje reakci na obsah žaloby. Žaloba byla podána z důvodu, že řízení o nepřiznání dávky bylo bezpředmětné, neboť dávka byla žalobci přiznána již od 1. 7. 2021. Obsahem žaloby není posuzování kolaudace pronajatého bytu. Žalobce dále poukázal na to, že se dne 17. 1. 2022 osobně dostavil na pracoviště úřadu práce, aby předal doklady o nákladech a příjmech za 4. čtvrtletí roku 2021. Pracovnice

Kozárová mu sdělila, že jeho spis není k nalezení a vyzvala ho k novému vyplnění žádosti. Žalobce se výzvou řídil s výhradou, že nejde o novou žádost, ale náhradu za ztracené materiály. Poté proběhlo v rámci původního spisu, který se pravděpodobně podařilo nalézt, řízení o odnětí dávky s ohledem na nové bydliště žalobce. Rozhodnutím žalovaného ze dne 29. 3. 2022 č. j. MPSV-2022/55718-911, bylo vysloveno, že rozhodnutí o odejmutí dávky se ruší, žalobce nemá žádný údajný přeplatek vracet a řízení bylo zastaveno. Toto rozhodnutí nabylo právní moci. Tím bylo řízení ukončeno. Od té doby žádné nové řízení o odnětí dávky příspěvek na bydlení neproběhlo. Vzhledem k novelizaci zákona se již žádost o příspěvek každoročně neobnovuje. Žádost podaná od 1. 7. 2021 proto platí na dobu neurčitou.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání opravných prostředků a že obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

Skutková zjištění vyplývající z obsahu správního spisu

7. Soud ze správního spisu zjistil, že žalobce podal dne 29. 7. 2021 žádost o dávku příspěvek na bydlení, a to od 1. 7. 2021. Uvedl, že bydlí na adrese Potoční 120/8, Praha – Veleslavín. Doložil kopii nájemní smlouvy, oznámil výši příjmů a nákladů na bydlení za 2. čtvrtletí 2021.
8. Úřad práce dne 15. 9. 2021, č. j. 1232343/21/AB, rozhodl o přiznání příspěvku na bydlení v měsíční výši 5 808 Kč žalobci ode dne 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022.
9. Podáním ze dne 16. 11. 2021 žalobce oznámil úřadu práce, že od 1. 11. 2021 změnil své bydliště. Nově bydlí na adrese X. Uvedl, že bydlí v nájmu a požaduje příspěvek ve stejné výši jako dosud.
10. Součástí správního spisu je dále žalobcem vyplněný formulář „*Žádost o příspěvek na bydlení*“, který žalobce vyplnil dne 17. 1. 2022. Ve formuláři je v části C, ve které je předepsáno „*žádám o přiznání dávky ode dne*“, žalobcem vyplněné datum „*1. 11. 2021*“. Z formuláře „*Doklad o výši nákladů na bydlení*“, který žalobce vyplnil dne 17. 1. 2022, vyplývá, že žalobce uplatnil nárok na příspěvek na bydlení na byt na adrese X. Žalobce uvedl, že v 1. čtvrtletí 2021 žil v bytě na adrese X.
11. Úřad práce rozhodnutím ze dne 23. 2. 2022, č. j. 285457/22/AB, odejmul žalobci dávku příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2022, neboť nárok na dávku zanikl ke dni 31. 10. 2021. Z odůvodnění plyne, že dávka byla žalobci odejmuta, jelikož již neužívá byt, který byl předmětem jeho žádosti.
12. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, v němž mimo jiné namítal, že příspěvek na bydlení je poskytován žadateli na byt, který v daném období obývá, žalobce byl nepřetržitě oprávněnou osobou, změnu bydliště nahlásil a v roce 2022 doložil novou smlouvu a doklady o placení nájmu. Uvedl, že pracovnice požadovala znovu vyplnit žádost, byť chtěl pouze pokračovat v pobírání příspěvku na bydlení na nové adrese, požadavku pracovnice však vyhověl.

13. Na základě odvolání žalobce žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/55718-911, zrušil rozhodnutí úřadu práce ze dne 23. 2. 2022, č. j. 285457/22/AB, a řízení o odejmutí dávky příspěvek na bydlení ode dne 1. 1. 2022 zastavil. Žalovaný v odůvodnění uvedl, že žalobce požádal dne 30. 7. 2021 o dávku příspěvek na bydlení. Příspěvek mu byl přiznán v měsíční výši 5 808 Kč. Dávka mu byla přiznána a vyplácena i od 1. 10. 2021. Žalobce byl vyzván, aby doložil náklady za měsíce červenec až září 2021. Žalobce dopisem ze dne 16. 11. 2021 sdělil, že od 1. 11. 2021 změnil bydliště. Nově bydlí v nájmu na adrese X a požaduje příspěvek na bydlení ve stejné výši jako dosud. Žalovaný dospěl k závěru, že dávka, která byla žalobci přiznána a vyplácena od 1. 10. 2021, měla být postoupena na Kontaktní pracoviště Praha 9. Nárok na dávku měl být od 1. 11. 2021 přezkoumán na základě nových dokladů (nájemní smlouvy). Mělo být přezkoumáno, zda žalobce splňuje podmínky nároku uvedené v zákoně o státní sociální podpoře. Důvod k odejmutí dávky žalovaný neshledal. Skutečnost, že si úřad práce nepředal informaci, nemohlo být žalobci k tíži.
14. Žalobce v podání ze dne 7. 6. 2022 sdělil úřadu práce, že žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/55718-911, zastavil řízení o odejmutí dávky příspěvek na bydlení. Na příspěvek na bydlení má nadále nárok. Úřad práce však rozhodnutí nerespektoval, jelikož mu dávka nebyla vyplácena.
15. Prvostupňovým rozhodnutím úřad práce žalobci nepřiznal dávku příspěvek na bydlení ode dne 1. 11. 2021, neboť byt, ve kterém žalobce od 1. 11. 2021 bydlí, nesplňuje definici bytu podle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře; jedná se totiž pouze o část bytu.
16. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání. Namítal mimo jiné, že v lednu 2021 nepodal novou žádost, pouze aktualizoval a znovu vyplnil svoji žádost z července 2021, neboť úřední osoba úřadu práce nemohla dokumenty týkající se původní žádosti žalobce nalézt. O dávce příspěvek na bydlení pravomocně rozhodl žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2022. Žalobce dále uvedl, že byt splňuje všechny atributy bytu. Prostor je určen stavebním úřadem k bydlení. V rodinných domech se jednotlivé byty nekolaudují. Zdůraznil, že od ledna 2022 mu není dávka vyplácena, na jeho výzvu z června 2022 úřad práce nereagoval. Navrhl, aby žalovaný realizoval rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 a žalobci byl doplacen dluh na dávce.
17. O odvolání žalobce rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

Posouzení žaloby soudem

18. Podle § 68 odst. 2 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) se ve výrokové části [rozhodnutí] uvede řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle nichž bylo rozhodováno, a označení účastníků podle § 27 odst. 1.
19. Podle § 68 odst. 3 věty první správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.
20. Podle § 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře nárok na příspěvek na bydlení má vlastník nebo nájemce bytu, jestliže a) náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu vlastníka, nebo nájemce bytu a společně posuzovaných osob a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a současně b) součin rozhodného příjmu a

koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení.

21. Podle § 24 odst. 4 zákona o státní sociální podpoře, změní-li oprávněná osoba bydliště v průběhu kalendářního měsíce, přihlíží se k této změně pro účely příspěvku na bydlení až od následujícího kalendářního měsíce. To platí i v případě, že osoba společně posuzovaná změnou bydliště v průběhu kalendářního měsíce nebo se stane vlastníkem nebo nájemcem tohoto bytu.
22. Podle § 49 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře nárok na dávku vzniká dnem splnění všech podmínek stanovených tímto zákonem. Podle § 49 odst. 2 zákona o státní sociální podpoře nárok na výplatu dávky vzniká splněním podmínek stanovených tímto zákonem pro vznik nároku na dávku a na její výplatu a podáním žádosti o přiznání dávky.
23. Podle § 51 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře ve znění účinném do 30. 6. 2022 příspěvek na bydlení se přiznává na období od 1. července do 30. června následujícího kalendářního roku nebo v rámci tohoto období na dobu kratší, jsou-li splněny podmínky nároku na tuto dávku jen po tuto kratší dobu. Příspěvek na bydlení náležející podle věty první se v rámci uvedeného období vyplácí vždy po období kalendářního čtvrtletí nebo v rámci tohoto kalendářního čtvrtletí po dobu kratší, trval-li nárok na tuto dávku jen po kratší dobu, než je kalendářní čtvrtletí. Je-li příspěvek na bydlení vyplácen k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí, náleží jeho výplata v bezprostředně následujícím kalendářním čtvrtletí, jen jestliže nejpozději do konce prvního kalendářního měsíce tohoto následujícího kalendářního čtvrtletí se prokáže výše rozhodných příjmů za kalendářní čtvrtletí, k jehož poslednímu dni byla dávka vyplacena. Neprokáže-li se rozhodný příjem podle věty třetí, zastaví se výplata příspěvku na bydlení od splátky náležející za kalendářní měsíc, do jehož konce je třeba prokázat výši příjmů pro výplatu příspěvku na bydlení na následující kalendářní čtvrtletí. Neprokáže-li se rozhodný příjem ani do konce kalendářního čtvrtletí, za které by se měla uvedená dávka vyplácet, nárok na příspěvek na bydlení zaniká. Ustanovení věty třetí až páté neplatí, jde-li o příspěvek na bydlení vyplácený k poslednímu dni kalendářního čtvrtletí končícího dnem 30. června. Ustanovení věty třetí až šesté se vztahuje také na prokazování nákladů na bydlení. Prokáže-li se nárok na výplatu příspěvku na bydlení za dobu, za kterou výplata této dávky podle tohoto odstavce nenáležela, nebo prokáže-li se nárok na příspěvek na bydlení za dobu zániku nároku na tuto dávku podle tohoto odstavce, postupuje se obdobně podle odstavce 4.
24. Podle přechodného ustanovení čl. II bodu 3 zákona č. 203/2022 Sb., kterým se mění zákon č. [117/1995 Sb.](#), o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. [111/2006 Sb.](#), o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 203/2022 Sb.“), příspěvek na bydlení, který byl přiznán podle [§ 51](#) odst. 5 věty první zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona, na období 1. července 2021 do 30. června 2022 nebo v rámci tohoto období na dobu kratší, a na něž nárok ke dni 30. června 2022 stále trvá, se považuje za příspěvek na bydlení přiznaný od 1. července 2022 na neurčito. Pro nárok na výplatu dávky náležející nejdříve za měsíc červenec 2022 platí [§ 51](#) odst. 5 zákona č. 117/1995 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.
25. Podle § 52 zákona o státní sociální podpoře, změní-li se v období, na něž byla dávka přiznána, okruh společně posuzovaných osob nebo jiné skutečnosti rozhodné pro nárok na dávku

nebo její výši, posoudí se nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Pro změnu dávky a její výplatu platí § 53 odst. 3.

26. Podle § 53 odst. 3 zákona o státní sociální podpoře, došlo-li podle § 52 k novému posouzení nároku na dávku nebo její výši, dávka se a) přizná, vyplatí nebo se její výše zvýší, a to zpětně nejvýše tři měsíce ode dne, kdy orgán rozhodující o dávce zjistil, že je třeba nově nárok na dávku nebo její výši posoudit, nebo kdy oprávněná osoba o přiznání dávky, její výplatu nebo zvýšení požádá, nebo b) odejme, její výplata se zastaví nebo se její výše sníží, a to ode dne následujícího po dni, jimž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena. Ustanovení § 62 zůstává nedotčeno.
27. Z obsahu spisové dokumentace, kterou žalovaný soudu předložil, vyplývá, že žalobce požádal dne 29. 7. 2021 o dávku příspěvek na bydlení ode dne 1. 7. 2021 bez údaje o konci tohoto období – v souladu s poznámkou pod čarou 12) uvedenou na vyplněném formuláři se tedy jednalo o období od 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022. Podle oznámení úřadu práce ze dne 15. 9. 2021, č. j. 1232343/21/AB, mu byla dávka v měsíční výši 5 808 Kč rozhodnutím z téhož dne přiznána ode dne 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022. Úřad práce rozhodnutím ze dne 23. 2. 2022, č. j. 285457/22/AB, rozhodl o odejmutí dávky žalobci ode dne 1. 1. 2022, neboť žalobci zanikl nárok na dávku ke dni 31. 10. 2021. Žalovaný rozhodnutím ze dne 29. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/55718-911, zrušil rozhodnutí úřadu práce ze dne 23. 2. 2022, č. j. 285457/22/AB, o odejmutí dávky.
28. Žalobce dne 16. 11. 2021 oznámil úřadu práce změnu bydliště od 1. 11. 2021. Dávka příspěvku na bydlení byla žalobci až do 10. 1. 2022 za každý kalendářní měsíc vyplácena (viz rozpis plateb č. j. 549985/22/AB ze dne 21. 4. 2022). Žalobce dne 17. 1. 2022 vyplnil na pobočce úřadu práce formulář označený jako „*Žádost o příspěvek na bydlení*“. V něm je uvedeno, že „*žádá o přiznání dávky ode dne 1. 11. 2021*“. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobci podle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře nepřiznána dávka příspěvek na bydlení od 1. 11. 2021, neboť byt, ve kterém žalobce od 1. 11. 2021 bydlí, nesplňuje definici bytu podle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře. Toto rozhodnutí potvrdil žalovaný napadeným rozhodnutím.
29. Předmětem sporu je, zda úřad práce a žalovaný mohli rozhodnout o nepřiznání dávky příspěvek na bydlení od 1. 11. 2021, ačkoli byl žalobci přiznán nárok na dávku příspěvek na bydlení od 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022 a nebylo pravomocně rozhodnuto o odejmutí dávky, přičemž žalobce tvrdí, že dne 17. 1. 2022 nepodal novou žádost o dávku příspěvek na bydlení, ale pouze doložil své příjmy a náklady na bydlení.
30. Účelem příspěvku na bydlení je poskytnout finanční pomoc na úhradu nákladů na bydlení. Příspěvek na bydlení je dávkou obecnou, tzn. dávkou, která má relativně jednoduchým a co nejméně administrativně zatěžujícím způsobem zachytit osoby a rodiny, které mají nedostatečné finanční zdroje na krytí nákladů na udržení jejich stávajícího bydlení (viz důvodová zpráva k zákonu č. 203/2022 Sb.). Na příspěvek na bydlení má nárok vlastník nebo nájemce bytu, jestliže náklady na bydlení přesahují částku součinu rozhodného příjmu vlastníka, nebo nájemce bytu a společně posuzovaných osob a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, a současně součin rozhodného příjmu a koeficientu 0,30, a na území hlavního města Prahy koeficientu 0,35, není vyšší než částka normativních nákladů na bydlení (§ 24 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře). Částku normativních nákladů ovlivňuje počet osob v rodině a velikost obce, ve které se daný byt nachází. Tyto

normativní náklady reprezentují horní hranici takových nákladů na bydlení, které stát považuje za „ještě akceptovatelné“ pro nárok na příspěvek na bydlení.

31. V období do 30. 6. 2022 byl systém příspěvku na bydlení nastaven tak, že se přiznával na období od 1. července do 30. června následujícího kalendářního roku nebo v rámci tohoto období na dobu kratší, jsou-li splněny podmínky nároku na tuto dávku jen po tuto kratší dobu. Z důvodové zprávy k zákonu č. 242/1997 Sb., kterou bylo zavedeno přiznávání dávky příspěvku na bydlení na dobu jednoho roku, vyplývá, že smyslem právní úpravy bylo zjednodušit administrativní náročnost řízení o dávku příspěvku na bydlení, o kterou bylo předtím třeba žádat a rozhodovat na každé čtvrtletí. Řízení o žádosti postačovalo vést jednou ročně. V případě vzniku nároku bylo třeba každé čtvrtletí doložit aktualizované podklady o rozhodném příjmu a nákladech na bydlení (aniž by však musel správní orgán nově rozhodovat o žádosti), jinak hrozilo pozastavení výplaty či zánik nároku na výplatu příspěvku na bydlení, který ovšem v případě dodatečného doložení chybějících podkladů mohl být zpětně vyplacen za období pozastavení výplaty či zpětně přiznán za období po zániku nároku na výplatu dávky (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 8. 2. 2022, č. j. 49 Ad 13/2021-39).
32. Po uplynutí ročního období od 1. července do 30. června pak bylo třeba podat novou žádost. Od povinnosti každoročního podání žádosti se s účinností od 1. 7. 2022 upustilo na základě novely zákona o státní sociální podpoře provedené zákonem č. 203/2022 Sb., neboť se jednalo o zbytečnou administrativní zátěž Úřadu práce ČR a jeho klientů (srov. důvodovou zprávu k zákonu č. 203/2022 Sb.). Příjemce dávky je povinen písemně hlásit příslušné krajské pobočce Úřadu práce do osmi dnů změny ve skutečnostech rozhodných pro trvání nároku na dávku, její výši nebo výplatu (srov. § 61 odst. 1 zákona o státní sociální podpoře).
33. Pokud se v období, na něž byla dávka přiznána, změnila skutečnost rozhodná pro nárok na dávku nebo její výši, posoudí se nově nárok na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo (§ 52 zákona o státní sociální podpoře). Došlo-li podle § 52 k novému posouzení nároku na dávku nebo její výši, dávka se a) přizná, vyplátí nebo se její výše zvýší, a to zpětně nejvýše tři měsíce ode dne, kdy orgán rozhodující o dávce zjistil, že je třeba nově nárok na dávku nebo její výši posoudit, nebo kdy oprávněná osoba o přiznání dávky, její výplatu nebo zvýšení požádá, nebo b) odejme, její výplata se zastaví nebo se její výše sníží, a to ode dne následujícího po dni, jimž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena (§ 53 odst. 3 téhož zákona). Pokud se tedy změnila rozhodná skutečnost pro nárok na dávku či její výši, je třeba o jejím odejmutí či změně výše rozhodnout novým rozhodnutím (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 4. 2015, č. j. 6 Ads 34/2015-28, bod 22).
34. V případě změny bydliště oprávněné osoby zákon o státní sociální podpoře nestanoví, že nárok na dávku příspěvek na bydlení automaticky zaniká. Nestanoví ani, že je třeba podat novou žádost (srov. přiměřeně rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 12. 2020, č. j. 16 Ad 4/2019-32, v němž byl řešen případ, kdy oprávněná osoba ukončila nájemní vztah na adrese původního trvalého pobytu, změnila adresu trvalého pobytu a stala se nájemcem bytu na nové adrese). Byť splnění zákonných podmínek nároku na příspěvek na bydlení posuzuje správní orgán ve vztahu k výdajům na bydlení spojeným s konkrétním bytem, nerozhoduje ve výroku, že žadatel má nárok na příspěvek na bydlení v určitém bytě (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 2 Ads 168/2015-32). Za situace, kdy úřad práce dospěje k závěru, že došlo ke změně skutečností rozhodných pro nárok na dávku nebo její výši, má dojít podle § 52 zákona o státní sociální podpoře k novému posouzení nároku na dávku a její výši ke dni, ke kterému k takové změně došlo. Na základě nového posouzení

pak úřad práce může rozhodnout podle § 53 odst. 3 písm. b) zákona o státní sociální podpoře o odejmutí dávky, zastavení její výplaty nebo o snížení její výše, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena. Pokud tedy po změně bydliště oprávněná osoba nesplňuje podmínky nároku na dávku, je na místě postup dle § 53 odst. 3 písm. b) zákona o státní sociální podpoře.

35. Lze poznamenat, že obdobný systém rozhodování o dávkách obsahuje též zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 56 odst. 1 písm. a) tohoto zákona zjistí-li se, že nárok na důchod nebo na jeho výplatu zanikl, důchod se odejme nebo jeho výplata se zastaví, a to ode dne následujícího po dni, jímž uplynulo období, za které již byl vyplacen. Nejvyšší správní soud se v rozsudku ze dne 18. 11. 2011, č. j. 4 Ads 104/2011-136, zabýval tím, jakým způsobem lze v řízení o dávkách důchodového pojištění rozhodnout a dospěl k následujícímu závěru: *„Řízení o přiznání dávky důchodového pojištění je řízením návrhovým, což znamená, že může být zahájeno toliko na základě kvalifikované žádosti (srov. § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb.). Toto řízení může skončit buď zastavením řízení, zamítnutím žádosti nebo přiznáním dávky. Pokud bylo řízení zastaveno nebo žádost zamítnuta, může si žadatel později podat novou žádost, čímž opětovně iniciuje řízení o přiznání dávky podle § 81 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. Jiná situace nastává, pokud je žadateli určita konkrétní dávka důchodového pojištění přiznána. Takové rozhodnutí totiž brání tomu, aby bylo vedeno další řízení o přiznání této dávky, neboť žádná dávka důchodového pojištění nemůže být žadateli přiznána ani vyplácena vícekrát.(...) Na případy, kdy se po vydání rozhodnutí o přiznání dávky důchodového pojištění zjistí, že dávka byla co do nároku, výše nebo výplaty přiznána nesprávně, pamatuje ustanovení § 56 zákona o důchodovém pojištění a ustanovení § 81 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., které upravuje zahájení řízení o změně dávky již přiznané.“* Na tyto závěry poukázal Nejvyšší správní soud v nedávném rozsudku ze dne 3. 2. 2023, č. j. 9 Ads 83/2022-91. Právní úprava obsažená v zákonu o důchodovém pojištění a v zákonu o státní sociální podpoře je obdobná a závěry vyslovené Nejvyšším správním soudem o nemožnosti přiznat tutéž dávku vícekrát lze přiměřeně aplikovat i ve vztahu k příspěvku na bydlení.
36. Žalobci byl přiznán příspěvek na bydlení od 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022 (za splnění podmínek čl. II bodu 3 zákona č. 203/2022 Sb. by se považoval za příspěvek na bydlení přiznaný od 1. 7. 2022 na neurčito). Podle oznámení úřadu práce ze dne 15. 9. 2021, č. j. 1232343/21/AB, byla žalobci rozhodnutím z téhož dne přiznána dávka příspěvek na bydlení ode dne 1. 7. 2021 do 30. 6. 2022. Z napadeného rozhodnutí ani z obsahu předložené spisové dokumentace neplyne, že by tato dávka byla žalobci pravomocným rozhodnutím odejmuta.
37. Žalobce v odvolání mimo jiné namítal, že v lednu 2022 nepodal novou žádost, ale pouze „aktualizoval“ svou žádost z července 2021. O příspěvku bylo pravomocně rozhodnuto žalovaným dne 29. 3. 2022 pod č. j. 285457/24/AB, od ledna mu však není příspěvek na bydlení vyplácen. Žádal, aby žalovaný prvostupňové rozhodnutí zrušil, zajistil realizaci rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 a doplacení dluhu na příspěvku na bydlení. Nelze přehlédnout, že žalobce již v odvolání proti rozhodnutí o odnětí příspěvku na bydlení z důvodu změny bydliště namítal, že když v roce 2022 osobně předal novou smlouvu a doklady o placení nájmu, chtěl pouze pokračovat v pobírání příspěvku na nové adrese, žádost znovu vyplnil na základě požadavku pracovnice úřadu práce. Obdobně v odvolání proti usnesení o přerušení řízení, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí, namítal, že v lednu 2022 předložil nájemní smlouvu a formuláře za 4. čtvrtletí 2021, přičemž pracovnice Kozárová ho nutila vyplnit formulář na příspěvek, ačkoli mu byl příspěvek již přiznán od 1.

7. 2021 na dobu jednoho roku a mělo dojít jen k přepočtu výše vzhledem ke změně bydliště. Vyjádřil názor, že řízení bylo zahájeno ze zákona oznámením změny bydliště podáním ze dne 16. 11. 2021.

38. Má-li být rozhodnutí přezkoumatelné, musí z něj být zřejmé, jaký skutkový stav vzal posuzující orgán za rozhodný, jakými úvahami byl veden při hodnocení podkladů pro vydání rozhodnutí a při výkladu právních předpisů a jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků (§ 68 odst. 3 správního řádu). To platí i pro rozhodnutí v odvolacím řízení (§ 93 odst. 1 správního řádu). Funkcí odůvodnění správního rozhodnutí je zejména doložit správnost a zákonnost postupu správního orgánu, jakož i vydaného rozhodnutí, jehož jedna z nejdůležitějších vlastností je přesvědčivost. Je proto nutné, aby se správní orgán vypořádal s námitkami účastníka řízení, přičemž z odůvodnění jeho rozhodnutí musí být seznatelné, z jakého důvodu považuje námitky za liché, mylné anebo vyvrácené (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2009, č. j. 9 As 71/2008-109). Nevypořádá-li se správní orgán v rozhodnutí o opravném prostředku se všemi námitkami, které v něm byly uplatněny, způsobuje to nepřezkoumatelnost rozhodnutí zpravidla spočívající v nedostatku jeho důvodů dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., může to však způsobit i nepřezkoumatelnost rozhodnutí spočívající v jeho nesrozumitelnosti (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64, či ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38).
39. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí pouze zrekapituloval, že žalobce uplatnil dne 17. 1. 2022 žádost o příspěvek s nárokem ode dne 1. 11. 2022 a poznamenal, že rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 se týká žádosti o příspěvek na bydlení od 1. 7. 2021 podané dne 30. 7. 2021, „proto k požadavku účastníka řízení, aby bylo podle něj postupováno, se nepřiblíží.“
40. Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vůbec nezabýval námitkou žalobce, že v lednu 2022 nemínil podat novou žádost o přiznání příspěvku na bydlení, ale pouze „aktualizovat“ svoji žádost z července 2021, na jejímž základě mu byl přiznán příspěvek na bydlení (rozhodnutí o odejmutí dávky bylo žalovaným zrušeno a řízení zastaveno), a namítal, že o příspěvku na bydlení bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 29. 3. 2022, od ledna 2022 mu však nebyla dávka vyplácena.
41. Žalovaný se měl na základě odvolacích námitek předně zabývat tím, zda s ohledem na skutečný obsah podání (§ 37 odst. 1 správního řádu) bylo v kontextu dané věci podání žalobce ze dne 17. 1. 2022 novou žádostí o příspěvek na bydlení, a zda tedy bylo zahájeno řízení o žádosti, jíž se (patrně) týkalo prvostupňové rozhodnutí. V případě, že by žalovaný odůvodnil závěr, že podání žalobce bylo třeba považovat za novou žádost o příspěvek na bydlení, měl se zabývat i tím, zda žalobce neprojevil vůli, aby o této nové žádosti (kterou dle svého tvrzení nemínil podat, ale chtěl jen „aktualizovat“ žádost z roku 2021), nebylo věcně rozhodováno, ale byl mu pouze nadále vyplácen přiznaný příspěvek na bydlení, který mu byl vyplácen do ledna 2022, když rozhodnutí úřadu práce o jeho odnětí ode dne 1. 1. 2022 z důvodu zániku nároku na dávku ke dni 31. 10. 2021 z důvodu změny bydliště bylo žalovaným k odvolání žalobce pravomocně zrušeno. Z podání žalobce bylo patrné, že se

domnívá, že za dané situace nemá důvod znovu žádat o přiznání dávky, která mu již byla i pro dané období přiznána (což obecně koresponduje s § 48 odst. 2 správního řádu). Není přitom vyloučeno, aby žadatel vzal žádost zpět (§ 45 odst. 4 správního řádu). V případě pochybností o obsahu podání pak je na místě postupovat dle § 37 odst. 3 správního řádu. V tomto ohledu nelze přehlédnout, že k nejasnostem ohledně nároku žalobce na příspěvek na bydlení mohl přispět svým postupem i úřad práce (viz též zrušené rozhodnutí o odnětí dávky příspěvku na bydlení), jehož pracovnice dle tvrzení žalobce požadovala, aby při doložení podkladů znovu vyplnil žádost.

42. I pokud by žalovaný dospěl k závěru, že se jednalo o novou žádost, o níž bylo na místě rozhodnout, měl s ohledem na námitky žalobce též náležitě vysvětlit, jaký je vztah prvostupňového rozhodnutí o nepřiznání příspěvku na bydlení ode dne 1. 11. 2021 a příspěvku na bydlení, který byl žalobci přiznán na základě žádosti z roku 2021 od 1. 7. 2021 rozhodnutím ze dne 15. 9. 2021 a nebyl mu odňat, a to i s ohledem na § 48 odst. 2 správního řádu. K tomu žalobce poukazoval na rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2022, č. j. MPSV-2022/55718-911, jímž žalovaný zrušil rozhodnutí o odejmutí příspěvku na bydlení a zastavil řízení, protože neshledal důvody pro odejmutí dávky. V tomto ohledu nepostačilo strohé konstatování, že se žalobcem odkazované rozhodnutí týkalo žádosti z roku 2021, a proto se k požadavku žalobce, aby podle něj bylo postupováno, nepřihlíží. Žalobce ostatně nespochybňoval, že se rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 týkalo příspěvku na bydlení, který mu byl přiznán na základě žádosti z roku 2021, kterou ovšem dle svého tvrzení hodlal v lednu 2022 pouze „aktualizovat“. Žalovaný měl odůvodnit, zda lze rozhodovat o přiznání dávky příspěvku na bydlení, která byla žalobci přiznána, a vypořádat se se závěry vyslovenými ve vztahu k nároku na příspěvek na bydlení za období od 1. 11. 2021 v rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022, na které žalobce poukazoval.
43. Lze tedy shrnout, že žalovaný v napadeném rozhodnutí řádně nevypořádal všechny uplatněné námitky.
44. V dané věci bylo třeba vzít též v úvahu, že ve výrokové části ani v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí úřad práce výslovně neuvedl, že rozhodoval o žádosti žalobce ze dne 17. 1. 2022. Na to lze usuzovat pouze z uvedené spisové značky v záhlaví ve spojení s obsahem spisu a zmínky v odůvodnění, že k žádosti, kterou ovšem úřad práce blíže nespecifikoval, byla doložena nájemní smlouva na byt s trváním od 1. 11. 2021 do 30. 6. 2023, a že byt uvedený v žádosti nesplňoval definici bytu podle zákona o státní sociální podpoře. Úřad práce se v prvostupňovém rozhodnutí zabýval tím, zda byt, k němuž doložil žalobce nájemní smlouvu a do něhož se od 1. 11. 2021 přestěhoval, splňuje definici bytu podle § 24 odst. 5 zákona o státní sociální podpoře. Posuzoval tedy to, zda žalobce splňuje podmínky nároku na dávku příspěvek na bydlení, která byla žalobci přiznána od 1. 7. 2021. Výrok rozhodnutí musí být jasný, srozumitelný, přesný a určitý, neboť v sobě nese autoritativní úpravu práv a povinností. Žalobci nemuselo být z formulace výroku prvostupňového rozhodnutí též s přihlédnutím k předchozímu postupu úřadu práce, respektive namítanému postupu pracovnice, která měla při doložení dokladů k žádosti z roku 2021 v roce 2022 požadovat znovu vyplnit žádost, zcela zřejmé, zda je předmětem rozhodnutí pouze žádost ze dne 17. 1. 2022 (a rozhodnutí se tedy netýká nároku přiznaného od 1. 7. 2021 rozhodnutím ze dne 15. 9. 2021), nebo zda úřad práce posuzoval změnu skutečností rozhodných pro nárok na dávku již přiznanou rozhodnutím ze dne 15. 9. 2021 [kterou lze při změně skutečností rozhodných pro nárok na dávku odejmout jen postupem dle § 52 a §

53 odst. 3 písm. b) zákona o státní sociální podpoře ode dne následujícího po dni, jimž uplynulo období, za které již byla dávka vyplacena].

45. To platí tím spíše, že žalovaný v odůvodnění rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 uvedl, že dávka státní sociální podpory příspěvek na bydlení, která byla žalobci přiznána a vyplácena od 1. 10. 2021, měla být v rámci úřadu práce postoupena do správy Kontaktního pracoviště Praha 9, na jehož území žalobce užívá od 1. 11. 2021 byt na adrese X, a nárok na dávku měl být od 1. 11. 2021 přezkoumán na základě nově doložených dokladů (nájemní smlouvy) a mělo být přezkoumáno, zda žalobce splňuje podmínky nároku uvedené v zákoně o státní sociální podpoře. Úřad práce poté prvostupňovým rozhodnutím rozhodl o tom, že žalobci nepřiznává dávku ode dne, k němuž žalobce nahlásil změnu bydliště. Nelze přehlédnout, že žalobce již v odvolání proti rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022 argumentoval, že doložil novou nájemní smlouvu a doklady o placení nájemného s tím, že chtěl pokračovat v pobírání přiznaného příspěvku po změně bydliště, pracovnice úřadu práce však požadovala znovu vyplnit žádost. Tuto argumentaci žalobce zopakoval i v řízení, které předcházelo vydání prvostupňového rozhodnutí, v odvolání proti usnesení úřadu práce o přerušení řízení. Namítal mimo jiné, že v lednu 2022 osobně na úřadu práce předal formulář za 4. čtvrtletí a nájemní smlouvu, přičemž pracovnice Kozárová ho nutila znovu vyplnit formulář na příspěvek na bydlení, ač mu byl příspěvek přiznán od 1. 7. 2021 na dobu jednoho roku. Namítal, že přestože doložil doklady, nebyl mu příspěvek za 1. čtvrtletí roku 2022 vyplacen. Vyjádřil názor, že řízení bylo zahájeno ze zákona oznámením změny bydliště dne 16. 11. 2021. Žalovaný v rozhodnutí ze dne 3. 5. 2022, jímž odvolání žalobce proti usnesení o přerušení řízení zamítl, konstatoval, že žalobce uplatnil dne 17. 1. 2022 žádost o bydlení s nárokem od 1. 11. 2022, a dále uvedl, že *„vzhledem k tomu, že účastník řízení změnil bydliště na adresu X, od 1. 11. 2022, bylo povinností úřadu práce přezkoumat splnění podmínek pro nárok na příspěvek na bydlení na nové adrese.“*
46. S přihlédnutím k výše popsanému kontextu lze správním orgánům vytknout, že v situaci, kdy byl již žalobci příspěvek na bydlení na dané období přiznán, nebyla výroková část prvostupňového rozhodnutí, které žalovaný aproboval, formulována zcela přesně a jednoznačně, aby nemohly vznikat pochybnosti o tom, zda se rozhodnutí mělo týkat pouze žádosti žalobce ze dne 17. 1. 2022, nebo zda úřad práce posuzoval změnu skutečností rozhodných pro nárok na dávku již přiznanou rozhodnutím ze dne 15. 9. 2021. Tento nedostatek nenapravil ani žalovaný, který prvostupňové rozhodnutí potvrdil, nadto aniž se přezkoumatelným způsobem vypořádal s námitkami žalobce. Žalovaný sice v odůvodnění uvedl, že žalobce uplatnil dne 17. 1. 2022 žádost o příspěvek na bydlení s nárokem od 1. 11. 2021, nicméně nezměnil výrok prvostupňového rozhodnutí, aby z něj bylo bez jakýchkoli pochybností zřejmé, že se rozhodnutí týkalo pouze nové žádosti žalobce ze dne 17. 1. 2022, nikoli nároku na příspěvek na bydlení, který byl žalobci přiznán od 1. 7. 2021 rozhodnutím ze dne 15. 9. 2021. Též s ohledem na výše popsané okolnosti a ne zcela jednoznačnou formulaci výroku prvostupňového rozhodnutí přitom bylo nezbytné, aby se žalovaný s odvolacími námitkami žalobce náležitě vypořádal, což neučinil. Napadené rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné. Soudu nepřislouší, aby chybějící úvahy správních orgánů nahrazoval či domýšlel. Správní soudy jsou povolány toliko k přezkumu rozhodnutí správních orgánů, a nemohou nahrazovat chybějící důvody rozhodnutí vlastní argumentací (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 3. 2021, č. j. 1 As 330/2020-80, či nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 9. 2016, sp. zn. I. ÚS 3006/15, bod 17).

47. S ohledem na nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí se soud věcně námitkami žalobce nezbyval. V dalším řízení žalovaný předně zajistí, aby z obsahu rozhodnutí správních orgánů byl zcela zřejmý předmět řízení, a vypořádá se s odvolacími námitkami žalobce. Bude tedy na žalovaném, aby k námitkám žalobce v kontextu dané věci posoudil, zda podání žalobce ze dne 17. 1. 2022 bylo dle skutečného obsahu a v kontextu dané věci novou žádostí o přiznání příspěvku na bydlení (případně i za pomoci postupu dle § 37 odst. 3 správního řádu), a své úvahy přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Žalovaný se bude zabývat též vztahem „žádosti“ k již přiznané dávce příspěvku na bydlení a závěrům rozhodnutí ze dne 29. 3. 2022.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. S ohledem na výše uvedené soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil bez jednání pro nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). Vysloveným právním názorem je žalovaný v dalším řízení vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). V dalším řízení žalovaný jasně vymezí předmět řízení a náležitě se vypořádá s uplatněnými odvolacími námitkami žalobce, zejména s námitkou, že žalobce nemínil podat novou žádost o příspěvek na bydlení, a vztahem k přiznanému nároku na příspěvek na bydlení.
49. Soud neprovedl důkaz správními spisy označenými v žalobě, neboť obsah správních spisů, které měl soud k dispozici a ze kterých vycházel, není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS).
50. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný ve věci úspěch neměl, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalobci, který je nezastoupeným účastníkem, soud právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal, jelikož žalobce jejich vznik netvrdil a neprokazoval a neplynou ani z obsahu správního spisu. Soud připomíná, že ve správním soudnictví nelze procesně nezastoupenému žalobci přiznat náhradu nákladů řízení paušální částkou stanovenou dle vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu, ve znění pozdějších předpisů, jelikož použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, na řízení podle soudního řádu správního je vyloučeno (přiměřeně srov. rozsudek NSS ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79, č. 3344/2016 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 6. dubna 2023

Mgr. Lenka Oulíková, v.r.
soudkyně